

САЛА КОЛАРЧЕВОГ УНИВЕРЗИТЕТА

СЕЗОНА

1935/36 Г.

ПРИРЕДБА 4

4 ПРИРЕДБА

Недеља, 8 децембра 1935 године

К О Н Ц Е Р Т
АЛФРЕДА КОРТО
ПИАНИСТЕ

Приређује »Југоконцерт«, повлашћена концертно-позоришна
агенција Удружења глумаца Краљ. Југославије. Директор: **Е. Жуков**
Телефон 22-501 (Занатски дом)

Почетак у 20³⁰ часова

ПРОГРАМ:

I ДЕО

1) Р. Шуман: *Etudes en forme de Variations op. 13.* (Компоноване 1834 г.)

1. *Thème. Andante C.*
2. *Etude I (Variation 1), un poco piu vivo C.*
3. *Variation posthume № 1—C.*
4. *Etude II (Variation 2) Espressivo C.*
5. *Etude III. Vivace 2/4.*
6. *Etude IV (Variation 3) Alla Marcia C.*
7. *Etude V (Variation 4) Scherzando 12/8.*
8. *Variation posthume № 4, con espressione 3/4.*
9. *Etude VI (Variation 5) Agitato con gran bravura 2/4.*
10. *Etude VII (Variation 6) Allegro Molto 2/4.*
11. *Variation posthume № 2 — 12/4.*
12. *Variation posthume № 5 — C.*
13. *Etude VIII (Variation 7) Marcatissimo C.*
14. *Etude IX. Presto possibile 3/16.*
15. *Variation posthume № 3. 12/8.*
16. *Etude X (Variation 8) con energica C.*
17. *Etude XI (Variation 9) con espressione C.*
18. *Etude XII. Finale. Allegro brillante C.*

Ово дело изашло је 1837 г. у Бечу под насловом Симфонијских Етида. После га је Шуман дотерао и издао поново под насловом: „Етиде у форми варијација“, у Лајпцигу 1852 г. То је та друга верзија која се изводи данас уз додатак 5 варијација из посмртне заоставштине композитора, које су уметнуте водећи рачуна о интонацији и разлици ритма и осећајности, која води главни мотив варијација. Порекло овог дивног дела је доста просто. Шуман је примио од једног аматера музике, капетана Ван Фрикена, оца Ернестине Ван Фрикен (Естрела из „Карневала“, у коју је Шуман био заљубљен), варијације за клавир у *ut dièze mineur* чија је композиција била вероватно посве просечна, судећи по тону примедби којима је био инспирисан млади композитор који је тада био стар 24 године.

Вероватно да би се додворио оцу своје љубави и да примером образложи своје примедбе, Шуман је написао патетичне Варијације (потребно је да се узме ова квалификација за експресивни карактер овог дела) које су дошнице постале Симфонијске Етиде у форми варијација.

Ове Варијације, као уосталом и већина великих Шуманових дела, нису имале никаквог успеха, када су објављене.

2) Шопен: *Sonate Funèbre, op. 35* *en si bémol mineur*

1. *Grave. Doppio movimento.*
2. *Scherzo*
3. *Marche Funèbre.*
4. *Finale.*

Од трију Соната за клавир, које је Шопен написао, ова друга, по датуму стварања, компонована у Ноану 1839 г., где је композитор боравио као гост Жорж Сандове, издана је прва 1840 г.

Ово дело разликује се тако дубоко својим стилем и основом не само од ранијих дела Шопенових, него и од Класичне сонате, да је приликом свог издања изазвала најживље контраверзије.

Интензивност осећаја које она изражава и њена необична драматична снага, даје повода за најстраственије коментаре, па има критичара који се не жацају да је уброје у најгенијалнија дела овог композитора. Једино се Шуман и Менделсон нису сложили са тако дубоком оценом. —

Антун Рубиништајн, говорећи о тој Сонати, назвао ју је Поемом смрти. Он је у њој, у уводу видео трагичну борбу судбине; у Scherzu видео је дивљу игру смрти, коју нагло пресеца нежна евокација драгих успомена.

Marche funèbre био је за њега средиште драме, а последњи став, плач ветра над гробовима.

И Д Е О

3) Шопен: *Etudes op. 10 i 25*

Двадесетичетири Шопенове Етиде, ма да издате у доста великом временском размаку и са нумерацијом различитих дела у две књиге по дванајест Етида, од којих је прва посвећена Францу Листу, а друга контеси д' Агул, ипак су у ствари написане у истој епоси, између 19 и 23 године. Изузетак чине две или три Етиде из друге свеске, које су компоноване 1836 г. Ове Етиде отварајући клавирској музици оне видике које она још и данас има као савремене, оне су омогућиле Шопену да поново испоји свој музички гениј и то са једном фантазијом и речитошћу која запањује.

Etudes op. 10. — 3. *Mi majeur. Lento ma non troppo.*
5. *Sol b majeur Vivace.*
7. *Ut majeur. Vivace.*
10. *La b majeur. Vivace assai.*
12. *Ut mineur. Allegro con fuoco.*

Etudes op. 25. — 2. *Fa mineur. Presto.*
3. *Fa majeur. Allegro.*
4. *La mineur. Agitato.*
9. *Sol b majeur. Allegro vivace.*
11. *La mineur. Lento. Allegro con brio.*

4) Р. Шуман: *Carneval, op. 9* (*Scènes mignonnes sur 4 notes*)

*Préambule — Pierrot — Arlequin — Valse noble —
Eusébius — Florestan — Coquette — Réplique —
Sphinx — Papillons — Lettres dansantes (A. S. C. H.
S. C. H. A.) — Chiarina — Chopin — Estrella —
Reconnaissance — Pantalon et Colombine —
Valse allemande — Aveu — Promenade — Pause —
Marche des Davidsbündler contre les Philistins —*

„Карневал“, компонован 1834/5 г. издан је 1837 г. Мислимо да није потребно овде понова говорити о томе, под каквим је условима створено ово дело, као ни то, да је ово издато под 4 слова азбуке А. С. С. Н. (што у француској нотацији одговара ознакама: la, mi b, ut, si) која сачињавају име једног чешког града где је живела Ервестина фон Фрикен (Естрела), па ни то, да ово дело у извесним партијама приказује самог Шумана (Еусебиус-Флорестан), или Клару Вик (Кјарина) или омиљене Шуманове композиторе, и да у последњем делу Филистинци претстављају лажне пријатеље уметности и музички догматизма, против којих је Шуман повео борбу са младалачким ентузијазмом, помаган својим друговима.

Концертни клавир „Blüthner“ из музичке куће „Хармонија“

Наредна приредба „Југоконцерта“: 12-ог децембра,
концерт Герарда Хиш-а, баритонисте

У припреми: Концерт пијанисте Николаја Орлова у јануару 1936 г.